

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4111/19

לפני: כבוד השופטת ע' פוגלמן
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופטת י' וילנר

העותר: פלוני

נגד

המשיבים: 1. בית הדין הארצי לעבודה
2. ידיעות אחרונות (מפעילת אתר YNET)
3. אילנה קוריאל
4. פלונית

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה למתן צו ארעי

בשם העותר: עו"ד יהל בן עובד

בשם המשיבות 2-3: עו"ד תמיר גליק; עו"ד ירון שלמי

בשם המשיבה 4: עו"ד כן גפטר חרמש; עו"ד נועה בר-שיר

פסק-דין

השופט י' אלרון:

1. עתירה לביטול פסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה בע"ע 18-07-37105 מיום 28.5.2019 בגדרה התקבל ערעור המשיבים על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בבאר-שבע (השופט מ' טוינה) בסע"ש 12-05-47297 מיום 9.7.2018 לדחות בקשה לפרסום שמות הצדדים בפסק הדין שניתן בתיק זה ופרטים נוספים שנחשפו במסגרת הליך המשפטי.

2. העותר פוטר מעבודתו אצל המשיבה 4 בעקבות פרסומים שלפיהם הוא דרוש לחקירה בחשד להחזקה והפצה של חומרי פורנוגרפיית קטינים.

תביעתו לבית הדין האזורי שיורה למשיבה 4 לשוב ולהעסיקו נדחתה ביום 21.2.2018. פסק הדין כלל את פירוט המעשים שנטען כי ביצע והובילו לפיטוריו, ובהחלטה נפרדת מאותו יום נקבע כי:

“באיזון שביין עקרון פומביות הדיון וביין זכותו של התובע לפרטיות ולכבוד, יש מקום למתן פסק הדין בדלתיים סגורות, תוך פרסום פסק הדין ללא מתן פרטים מזהים [...] הנוסח לפרסום יפורסם תוך שבוע מהיום.”

3. נוסח פסק הדין המותר לפרסום נחתם ופורסם ביום 12.3.2018 תוך השמטת הפרטים המזהים של הצדדים.

עוד באותו יום פנה העותר ב"בקשה בהולה לצו איסור פרסום" שבגדרה עתר להורות לאתר Ynet חדשות, המופעל על ידי המשיבה 2, שלא לפרסם מידע אודות התביעה שהוגשה מטעמו נגד המשיבה 4. בהחלטתו מיום זה קבע בית הדין האזורי כי:

“ההחלטה [...] על מתן פסק הדין בדלתיים סגורות ופרסומו תוך השמטת הפרטים המזהים של הצדדים חלה על כל ההליך מושא ההחלטה; ובכלל זה כתבי בי דין, התצהירים שהוגשו ופרוטוקולי הדיונים.”

4. בקשתן של המשיבה 2 וכתבת חדשות (המשיבה 3) להתיר את פרסום פרטי הצדדים בפסק הדין ואת כתבי טענותיהם נדחתה אף היא בהחלטת בית הדין האזורי מיום 9.7.2018.

5. ערעור על החלטה זו התקבל בפסק דינו של בית הדין הארצי מיום 28.5.2019, בגדרו נקבע כי פסק הדין של בית הדין האזורי יפורסם במלואו וכי כתבי התביעה וההגנה בהליך יפורסמו אף הם.

בפסק דינו התייחס בית הדין הארצי לפסיקות ולסעיפי החוק הרלוונטיים, וקבע כי באיזון בין הפגיעה הצפויה לעותר כתוצאה מפרסום פרטי פסק הדין לבין האינטרס הציבורי שבפרסומם, יש להעדיף את האינטרס הציבורי ולהתיר את פרסום פרטי ההליך.

בית הדין הארצי הדגיש כי הפרטים המופיעים בפסק דינו של בית הדין האזורי באשר לחקירה הפלילית שהתנהלה נגד העותר בארצות הברית ובאשר לעבירות

המיוחסות לו כבר פורסמו בציבור במלואם. משכך, צוין כי פרסום פסק הדין של בית הדין האזורי אינו צפוי לגרום ל"פגיעה חמורה בפרטיותו [של העותר – י' א'] שהיא נוספת על הפגיעה שכבר נגרמה [...] מהפרסומים הקיימים".

6. העותר לא השלים עם פסק דינו של בית הדין הארצי והגיש את העתירה שלפנינו, בגדרה מעלה שורה של טענות אשר עיקרן הוא כי פרסום פסק הדין עתיד לגרום לפגיעה חמורה בפרטיותו ועל כן אין להורות על פרסומו.

בכלל זה נטען כי בית הדין הארצי שגה בקביעתו כי יש לסיווג הבקשה ככזו שעניינה ביטול איסור פרסום ולא כבקשה אשר נגזרת מהחלטה על סגירת דלתיים שגויה והשפיעה על מסקנתו כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני פרטיותו; וכי בניגוד לקביעת בית הדין הארצי, פרסום פסק הדין עתיד להסב לו פגיעה חמורה יותר מזו שנגרמה לו כתוצאה מהפרסומים הקודמים בכלי התקשורת ובאינטרנט.

עוד טוען העותר כי לפסק הדין של בית הדין הארצי עלולה להיות "משמעות והשפעה על כלל המתדיינים בערכאות אזרחיות, ובבתי הדין לעבודה בפרט, בעניינים אזרחיים אשר שורשיהם נטועים בחשדות פליליים", כלשונו, וכי "מדובר בקביעה שיש בה כדי להרתיע מתדיינים פוטנציאלים – בדיני עבודה והליכים אזרחיים בכלל [...] ולו בשל החשד שאגב התביעה האזרחית יעלו נתונים ביחס לחשדות פליליים".

7. המשיבות 2-3 מתנגדות לסעד המבוקש בעתירה. לטענתן, פסק דינו של בית הדין הארצי מנומק ונתמך על ההלכות שנקבעו בפסיקה, ואינו מגלה עילה המצדיקה את התערבותו של בית משפט זה.

8. המשיבה 4 נמנעה מלהביע עמדה בעתירה, והותירה את ההכרעה בסוגיה לשיקול דעתו של בית משפט זה.

9. דין העתירה להידחות על הסף בהעדר עילה.

הלכה היא כי בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על פסקי דין של בית הדין הארצי לעבודה. התערבותו תיעשה במקרים חריגים בלבד, אשר בהם נפלה טעות משפטית מהותית בסוגיה עקרונית בעלת השלכות רוחב או כאשר שיקולי צדק מחייבים זאת (ראו למשל: בג"צ 2767/19 לוי נ' בית הדין הארצי לעבודה (18.6.2019)).

10. עניינו של העותר אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים המצדיקים את התערבותו של בית משפט זה.

חרף נסיונו של העותר לשוות לעתירה נופך עקרוני, עיקר טענותיו מופנות כלפי האופן שבו בית הדין הארצי יישם את הדין על עניינו ואין בהן כדי להצביע על טעות משפטית משמעותית בעלת השלכות נרחבות.

העותר חולק בעיקרו של דבר על קביעתו העובדתית של בית הדין הארצי שלפיה אין בהחלטה להתיר את פרסום פסק הדין כדי להסב לו פגיעה חמורה מזו שכבר נגרמה לו כתוצאה מהפרסומים אודותיו בכלי התקשורת ובאינטרנט; וכן על מסקנתו כי אין בהיקף הפגיעה שעלולה להיגרם לו כתוצאה מפרסום פרטי הצדדים וכתבי התביעה וההגנה כדי למנוע את פרסומם.

משכך, נדמה כי העתירה מהווה למעשה מעין ערעור על פסק דינו של בית הדין הארצי ואין בה כדי להצדיק את התערבותו של בית משפט זה בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק.

11. אף לגופו של עניין איני סבור כי נפלה שגיאה בפסק דינו המפורט והמקיף של בית הדין הארצי, אשר בחן את טענות הצדדים לאשורן ואיזון בין הפגיעה שעלולה להיגרם לעותר כתוצאה מפרסום פסק הדין לבין האינטרס הציבורי שבפרסומו.

כידוע, נקודת המוצא היא כי "בית המשפט ידון בפומבי" (סעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; יוער כי הוראות סעיף זה חלות על בתי הדין לעבודה מתוקף סעיף 39 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969). בהעדר שיקולים משמעותיים המצדיקים כי ההליך יתקיים בדלתיים סגורות או כי פרטיו יותרו חסויים, נודעת חשיבות רבה להמנע ממגבלות שיקשו על מלאכתם של כלי התקשורת לסקר את ההליכים המתקיימים בבתי המשפט השונים.

יפים לעניין זה דבריו של השופט (כתוארו אז) ח' מלצר:

"כפי שלכל פרט מן הציבור שמורה הזכות להיות נוכח בכל משפט שדלתותיו לא נסגרו, כך הדבר ביחס לעיתונות והיא אמורה לשמש כ"מתווכת" בין הנוכחות הזו לבין הקהל הרחב ולדווח על מה שקורה בין כותלי בית המשפט. במלים אחרות בעניינים הללו – העיתונות היא "המקשרת" בין זכות הציבור לדעת לבין פומביות הדיון. [...] הסימביוזה האמורה היא אחד הטעמים לכך שעיקרון

פומביות הדיון זכה בשיטתנו המשפטית למעמד חוקתי-
 על-חוקי ונקבע כי הוא מהווה מרכיב-יסוד במשטר
 הדמוקרטי שלנו, התורם לתקינותו של ההליך המשפטי,
 לביצור אמון הציבור בבתי המשפט ולמימוש חופש
 הביטוי" (ע"א 4244/12 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' ברכה,
 בפסקאות 31-32 (31.12.2012)).

משמצא בית הדין הארצי כי אין בפרסום פסק הדין וכתבי התביעה וההגנה כדי
 להסב לעותר פגיעה נוספת בפרטיותו, בדין קבע כי הכף נוטה לטובת האינטרס הציבורי
 שבפרסומם.

12. העותר יישא בהוצאות המשיבות 2-3 בסכום כולל של 5,000 ש"ח.

ניתן היום, ה' בתמוז התשע"ט (8.7.2019).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט